

РЕШЕНИЕ

№ 597/2011 г.

София, 28.10.2011 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 19.10.2011 г. (Протокол № 43), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 597/07.02.2011 г., подадена от И.Д.Д. срещу „М.” ЕАД.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпило електронно писмо с вх. №597/07.02.2011 г., подадено от И.Д.Д., в което г-жа И.Д.Д. посочва, че от „доста време” не е получавала фактури от „М.” ЕАД, на което дружество е клиент за два мобилни номера. Твърди, че многократно е изисквала от „М.” ЕАД да смени адреса, на който да ѝ бъдат изпращани фактурите, тъй като за единия номер ги получавала на настоящия си адрес, а за втория - на адрес: гр. София, ул. „П.”, бл. **. При направена справка в офис на „М.” ЕАД, „надникнала” в компютъра на служител и е узнала, че втората фактура, съдържаща личните ѝ данни се изпраща на неизвестен адрес. Подала е молба до мобилния оператор с искане да не получава фактурите на хартиен носител и посочва, че молбата ѝ е удовлетворена.

Г-жа И.Д.Д. е притеснена, че личните ѝ данни, съдържащи се в месечните фактури са станали достояние на неизвестни лица и може за бъде злоупотребено с тях. Счита практиката да се изписва ЕГН върху фактурите за неправилна и желае да бъде преустановена.

На 15.02.2011 г. И.Д.Д. изпраща второ електронно писмо до КЗЛД, в което уточнява, че преди две години е живяла в гр. София на ул. „П.”, но настоящият адрес е друг и е следвало там да получава кореспонденцията си.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), искането трябва да съдържа изрично посочени реквизити, които в жалбата липсват. Жалбата не е подписана и може да са установи от кого изхожда. Не е посочена дата на твърдяното нарушение.

С писмо, изх. № 597/11/17.02.2011 г. на Председателя на КЗЛД, съгласно чл. 29, ал. 2 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл. 30, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), И.Д.Д. е уведомена за реда за подаване и разглеждане на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). На г-жа И.Д.Д. е разяснено, ако счита, че правата ѝ по ЗЗЛД са нарушени, на основание чл. 30, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс в 3-дневен срок от получаване на съобщението да потвърди искането си, като го изпрати по електронен път и го подпише с електронен подпис или да го депозира в писмен вид, подписано и съобразено с изискуемите законови реквизити. Съобщено ѝ е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

С писмо, изх. № 597/05.04.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на електронния адрес И.Д.Д. повторно е уведомена да отстрани нередовностите на своето искане. С писмо, вх. №597/11/27.05.2011 г., в КЗЛД е постъпила жалбата на И.Д.Д., съдържаща нейния подпис.

С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, с писмо изх. №597/11/28.05.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 36 от АПК от жалбоподателката е изискано да посочи кога е узнала за твърдяното нарушение, да предостави копие на договори, сключени с „М.” ЕАД, както и други относими към случая доказателства (ако разполага с такива) и информация дали е сезирала други органи по случая. Видно от обратната разписка, пратката е върната като „непотърсена”, поради което И.Д.Д. е уведомена при проведен разговор по мобилен телефон с номер ***** (Протокол от 06.06.2011 г.). Жалбоподателката заявява, че ще изпрати изисканата информация по пощата, но отговор не е депозиран в деловодството на КЗЛД. С писмо, изх. № 597/11/27.06.2011 г. на Председателя на КЗЛД, от И.Д.Д. е изискана допълнителна информация по жалбата. Тъй като пратката отново е върната, на 13.07.2011 г. жалбоподателката е уведомена и по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. Дружеството „М.” ЕАД притежава качеството администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на „М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 50151 и е вписано в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 14.09.2011 г. (Протокол № 38), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 19.10.2011 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката И.Д.Д. и ответна страна - „М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни.

С писмо, изх. № 597/11/28.05.2011 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 36 от АПК от дружеството „М.” ЕАД е изискано писмено становище по жалбата, както и относими доказателства към нея. В отговор с писмо, вх. № 597/11/06.06.2011 г., от дружеството е получено становище, в което се сочи, че г-жа И.Д.Д. е сключила Договор № ДО878491 от 28.01.2007 г. с мобилния оператор, в който е посочила адрес за кореспонденция гр. П., на който адрес са изпращани фактурите. По искане на абоната, на 14.04.2011 г. адресът е променен, поради което фактурите са изпращани на новия адрес: гр. София, ул. „Т.”. Към писмото са приложени копия на Договор № ДО878491 и Приложение към него; Молба с вх. № 12876907/28.12.2006 г. и Пълномощно от 09.02.2010 г.

За откритото заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 19.10.2011 г. (Протокол № 43), страните са редовно уведомени. Жалбоподателката не се явява и не изпраща процесуален представител. За „М.” ЕАД се явява мл. юрк. Е.М. с нотариално заверено пълномощно № 1270/2010 г. Юрк. М. представя и Комисията приема допълнително становище по жалбата, в което се посочва, че промяната от мобилния оператор на адреса за кореспонденция се извършва при изрична заявка на абоната по отношение на всеки едни от договорите му. В тази връзка посочват, че фактурите по единия мобилен номер, титуляр на който е жалбоподателката, са изпращани на посочения в договор № Д1444712/01.05.2009 г. адрес в гр. София, ул. „Т.”. Впоследствие на 05.05.2010 г. И.Д.Д. е заявила получаване на електронна фактура и се е отказала от получаване на фактури на хартиен носител по този договор. За втория мобилен номер по договор № ДО878491/28.12.2006 г. фактурите са изпращани на посочения в договора адрес за кореспонденция в гр. П. Последната промяна по изрично искане на г-жа И.Д.Д. е от 05.02.2011 г., когато е посочила нов адрес за кореспонденция в гр. София, като едновременно е заявила получаването на електронна фактура. Предвид изложеното, от дружеството считат жалбата за неоснователна, тъй като извършваните промени относно адреса за получаване на кореспонденцията са извършвани само след изричното желание на абоната на мобилни услуги.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателката, изразяваща се в разпространяване на личните ѝ данни, съдържащи се в месечните фактури за ползваните от нея мобилни услуги, на трети лица.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на лични данни от „М.” ЕАД.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят изрично е указал основанията за допустимост за обработването на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона.

В конкретния случай, видно от приложените към административната преписка доказателства, между И.Д.Д. и „М.” ЕАД е налице валидно правоотношение. Този факт не се оспорва от страна на жалбоподателката. Налице е изричното съгласие на г-жа И.Д.Д. по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

От събраните към жалбата писмени доказателства може да се направи безспорен извод, че е налице обработване по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД на свързаните с И.Д.Д. лични данни от страна на мобилния оператор и обработването е правомерно с оглед сключените договори за мобилни услуги.

В договор № Д0878491/28.12.2006 г. е посочен адрес за кореспонденция гр. П., където МТел следва да изпраща кореспонденцията си. Промяна на адреса за кореспонденция следва да заяви абонатът. Противоречиви са наведените в жалбата доводи, относно адреса, на който е живяла г-жа И.Д.Д. Първоначално сочи, че фактурите са изпращани на улица или град П., на който адрес не е живяла. В писмо с вх. № 597/11/27.05.2011 г. твърди, че си е „спомнила”, че преди повече от две години е живяла в гр. София на ул. „П.”. Сочените твърдения, че мобилният оператор е изпращал фактурите на друг адрес и че личните данни на г-жа И.Д.Д. евентуално са станали достояние до трети лица, не са подкрепени с никакви доказателства и не следва да се кредитират. Напротив, видно от изразените в жалбата доводи, налагала се е честа смяна на адрес за кореспонденция на жалбоподателката, за което е следвало да уведоми мобилния оператор. В

т.32 в Раздел „Задължение на абоната” от Общите условия за взаимоотношенията между „М.” ЕАД и абонатите и потребителите на обществените мобилни наземни мрежи на „М.” ЕАД, които са неразделна част от договора, се съдържа текст, съгласно който абонатът се задължава да съобщава в писмена форма за промяна в наименованието, в адреса си или в други регистрационни и идентификационни данни, както и да предостави съответните доказателства, удостоверяващи промяната. От друга страна, мобилният оператор е предоставил на И.Д.Д. в качеството ѝ на абонат правната възможност да се откаже от хартиени и да получава само електронни фактури с извлечения на ползваните от нея мобилни услуги. Предвид факта, че в процеса на свободното движение на данните и физическите лица поемат своята отговорност при опазването на свързаните с тях лични данни, с оглед честата промяна на своя адрес, жалбоподателката не се е възползвала от предоставената ѝ възможност.

От събраните към административната преписка доказателства е установено, че няма данни за извършено нарушение на императивни законови разпоредби. Обработването на личните данни на жалбоподателката е законосъобразно по силата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, тъй като обработването е било необходимо с оглед изпълнение на задължения на страните по договорите за мобилни услуги.

Промяната на адреса за кореспонденция, смяната на тарифния план, получаването или отказ от получаване на фактури, оспорването на размера на задълженията за ползвани месечни услуги и пр., касаят облигационни отношения, по които Комисията няма правомощия да се произнесе. Относно нередовното получаване на месечни фактури засягат правата на И.Д.Д. като потребител.

В чл. 7 от Закона за счетоводството са определени реквизитите, които следва да съдържа фактурата, която е първичен счетоводен документ. Оспорването на факта, че във фактурите се съдържа ЕГН на потребителя са несъстоятелни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 36 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 597/07.02.2011 г., подадена от И.Д.Д. срещу „М.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/